

Mucegaiul făinos la tutun

Автор(и): проф. д-р Христо Бозуков, Институт по тютюна и тютюневите изделия – Марково

Дата: 15.09.2016 *Брой:* 9/2016

Mana fainoasa sau boala cenusie este una dintre cele mai vechi boli cunoscute ale tutunului, atât în țara noastră, cât și în alte țări unde se cultivă această plantă. La noi apare anual în proporții foarte mici. Acest lucru se datorează în principal vremii calde și uscate care se instalează aici în august, și uneori în septembrie, ceea ce împiedică dezvoltarea ciupercii care provoacă boala. Cu toate acestea, atunci când în aceste două luni apare o cantitate mare de precipitații, boala se poate răspândi și poate provoca pagube severe.

În astfel de perioade favorabile, mana fainoasă la tutun apare inițial pe frunzele inferioare ale plantelor. Aceasta se răspândește treptat în sus până ajunge la frunzele superioare. Boala cenusie este caracterizată prin apariția pe frunze a unor grupuri individuale de filamente albe dense asemănătoare pânzei de păianjen. Aceste pete cresc în dimensiune și capătă o înfățișare distinct fainoasă. Întreaga pată arată ca o grămadă de praf alb, care se împrăștie când frunzele

sunt scuturate. Petele se înmulțesc și cresc treptat până acoperă cea mai mare parte sau întreaga suprafață a frunzelor. Acestea se răspândesc de obicei neregulat pe lamina frunzei, adesea de-a lungul nervurilor principale. Ele apar de obicei pe partea superioară și foarte rar pe partea inferioară a frunzelor. Frunzele afectate își pierd treptat culoarea, se îngălbenesc și se usucă. Dacă stratul fainos este șters de pe frunzele mai puțin afectate, se poate observa că sub pată epiderma a căpătat o culoare maro deschisă sau gălbuie. După recoltare și uscare, chiar și frunzele ușor infectate se înnegresc, devin fragile și nepotrivite pentru procesare și utilizare.

Combatere

Strategia de combatere a bolii include principalele măsuri agrotehnice de prevenire și limitare a bolii. Acestea sunt: respectarea densității optime de plantare pentru fiecare tip de tutun, evitarea utilizării pentru producția de tutun a zonelor joase, slab ventilate de-a lungul văilor, orientarea rândurilor de plantații în direcția vânturilor predominante pentru o mai bună aerare, aplicarea unui regim optim de irigare, evitarea fertilizării unilaterale cu azot și culegerea și îndepărtarea la timp a frunzelor afectate. Combaterea chimică se efectuează imediat după apariția primelor pete ale bolii pe frunze. Se utilizează fungicide înregistrate pe bază de propiconazol, penconazol și tiofanat-metil. Nu a fost stabilită rezistența *Erysiphe cichoracearum* D.C. la niciuna dintre substanțele active enumerate. Deoarece produsele cu acțiune sistemică, aplicate la primele simptome de dezvoltare a bolii, au un efect curativ foarte bun, tratamentele preventive sunt inutile.